

Het Witte Lotusblad

Belgische Theosofische Vereniging vzw
Loge Witte Lotus

Jaargang 8—nummer 3
maart 2013

BELGIE/BELGIQUE

P.B./P.P.

2000 ANTWERPEN
GROENPLAATS

BC 30217

Colofon:

Maandblad
Erkenningnummer
P708093

Verschijnt niet in juli en augustus.

De Belgische Theosofische Vereniging vzw
zetelt in 1000 Brussel, Geuzenplaats 8.

Verantwoordelijke uitgever :

Sabine Van Osta
p/a Milisstraat 22 - 2018 Antwerpen

Alle activiteiten van de BTV-loges te
Antwerpen gaan door in de Milisstraat 22,
2018 Antwerpen, tenzij anders vermeld.

Voor de inhoud van de artikels zijn enkel
de auteurs verantwoordelijk, hij vormt
geen uitdrukking van enig standpunt van
de BTV en haar afdelingen.

Loge Witte Lotus is nu ook te vinden op
Facebook en Twitter (<http://twitter.com/LogeWitteLotus>)

In dit nummer:

<i>De drie doelstellingen</i>	1
<i>BTV-loges te Antwerpen</i>	2
<i>Esoterisch Christendom</i>	3
<i>Het kruis</i>	3
<i>Het diepste verlangen in ons hart</i>	5
<i>Programma Loge Witte Lotus</i>	7
<i>Vrijheid van denken</i>	7
<i>Kalender maart & april 2013</i>	8
<i>Belgische Theosofische Vereniging</i>	

De drie doelstellingen

De Theosofische Vereniging kent de volgende doeleinden:

1. Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur.
2. Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdienst, wijsbegeerte en wetenschap.
3. Het onderzoeken van de onverklaarde wetten van de natuur en van de vermogens die in de mens latent aanwezig zijn.

De Theosofische Vereniging streeft voor haar leden een volledige vrijheid van denken na. Instemming met bovenstaande drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap.

De Belgische Theosofische Vereniging vzw

Loges in Antwerpen

Loge Antwerpen

Bijeenkomsten - secretariaat:
Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Voor alle informatie kan u terecht:
Telefoon: (03) 827 43 62 of (03) 272 58 53
E-mail : eddy.doms@pandora.be

Loge Witte Lotus

Bijeenkomsten: Milisstraat 22, 2018 Antwerpen
Secretariaat: Molenkouter 13 Bis, 2890 Sint-Amands
Telefoon: (0476) 879 968 of (0486) 631 997

Website: <http://www.logewittelotus.be>
E-mail: info@logewittelotus.be
IBAN BE 92 7360 0139 2723 - BIC KREDBEBB
tnv Vandekerkhove & Van Osta & Opgenhaffen

Esoterisch Christendom

Hans Janssen

Als we spreken van esoterie moeten we onderscheid maken tussen eso- en exoterie.

Eso is het Griekse woord voor innerlijk/van binnen. Het betekent *geheim of verborgen en innerlijk*. Dit waren leringen bestemd voor de zogenaamde ingewijden.

Esoterisch Christendom betreft dus een traditie die de geheime leer van Jezus doorgeeft.

In het openbaar vertelde Jezus over de algemene leer bestemd voor de niet-ingewijden, vandaar noemen we dat exoterische leringen. Hij vertelde dingen die iedereen kan begrijpen. In de beslotenheid van de leerlingkring vertelde hij echter iets heel anders. Leringen die niet in het openbaar doorgegeven kunnen worden, die dus **geheim** moeten blijven omdat vele mensen die geheime leringen niet zouden kunnen begrijpen. Tot die geheime leer behoren bv. het onderricht in karma en reïncarnatie, de samenstelling van de mens, de goddelijke aard van de mens.

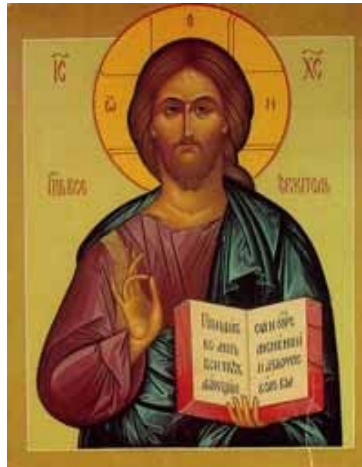
Het was niet enkel Jezus die dit onderscheid tussen algemene, openbare en geheime kennis toepaste. Ook bv. Boedha deed dit en zo komt het dat alle godsdiensten dat verschil kennen tussen algemene (geloofs)kennis of exoterische leer en geheime kennis of esoterische leer.

In de bijbel kunnen we allerlei sporen terugvinden van deze esoterische leer, heel terloops, tussen de regels door. Dat is logisch gezien het hier gaat om geheime kennis die in het openbaar niet wordt uitgesproken. Het bijzondere was dat Jezus die geheime leer in principe openbaar heeft gemaakt. Hij wilde, dat aan iedereen die daarvoor openstond, die geheime kennis zou worden toevertrouwd.

Esoterisch Bijbel lezen is dus niets anders dan de poging om die oorspronkelijke, geheime leer van Jezus op te sporen en ze ons weer eigen te leren maken.

Het woord esoterisch betekent ook **innerlijk**. De kennis die Jezus doorgeeft

gaat dus niet over uiterlijkheden maar over inzichten in ons innerlijke leven. Wanneer hij spreekt over het koninkrijk Gods, dan wil hij hier niet een uiterlijk koninkrijk bedoelen maar een innerlijke levenshouding die ons echte vrede geeft.

agatentafelen.nl

Esoterisch Bijbel lezen wil dus ook zeggen dat we die oude verhalen moeten lezen op die manier dat ze ons iets zeggen, iets vertellen over ons eigen innerlijk leven.

Verschillen van het oude - christendom met het esoterisch Christendom:

1. *de mens blijft verantwoordelijk voor zijn daden:* de wet van Karma. Paulus zei (Galaten 6:7): 'Wat een mens zaait, zal hij ook oogsten'.
2. *het gaan van de weg naar binnen:* loslaten van uiterlijkheden, geen dogma's of geloofsregels maar in verbinding komen met het innerlijke weten. Het gaan van de weg van inwijding.
3. *de essentie van het leven is groei:* een inzicht met grote gevolgen want de mens moet leren loslaten wat hij in zijn geestelijke ontwikkeling is ontgroeid.
4. *een andere kijk op de tijd waarin we leven:* voor het esoterisch Christendom de meest bijzondere tijd die we ooit in de evolutie hebben meegemaakt. De tijd van de

meest beslissende overgang, nu zo duidelijk in gang gezet. Na een evolutie van een geleidelijke afdaling in de wereld van de materie, begint nu een heel nieuwe opgaande weg, een weg van vergeestelijking waarbij we langzaam weer opklimmen naar de geestelijke wereld.

5. *wat of wie is de mens eigenlijk?:* is de mens zondig en tot niets in staat? Jezus zei tot zijn leerlingen (Psalmen 82.6): 'jullie zijn goden'. De ontdekking en bewustwording van de goddelijke kern in onszelf leidt tot een heel nieuw levensgevoel.

6. *Is christus een god of mijn oudste broer?:* Johannes schrijft (Openbaring 3.21): 'wie overwint, hem zal ik geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon...'. Wie het aardse leven ziet als een levensles en groeit, zal uiteindelijk de overwinning behalen: een Christus worden naast Christus.

7. *een intieme band met de innerlijke Christus en met Christus die van buiten tot mij komt:* alles is dualiteit. Wanneer Christus in ons innerlijke leven een bewuste kracht begint te worden, dan zullen wij ook als vanzelf in verbinding komen met de uiterlijke Christus. Zo binnen, zo buiten.

Het Gnosticisme/Gnostisch – Christendom leert dat ieder mens de kennis van de waarheid in zich draagt. Voor volgelingen van Jezus noemen we dat de Christus Geest. En staat derhalve in nauw verband met het esoterisch Christendom.

Wie meer wil weten over dit onderwerp, nodigen we van harte uit op de voordracht die doorgaat op zondag 03 maart 2013 om 11.00 uur, in het OC Katrinahof, Fromentinstraat 1 te 2050 Antwerpen (Linkeroever).

Het kruis, symbool van 'het komende Leven' - deel 2

Jean Chaboseau

Tussen de zeer vele auteurs die de kronieken van het opkomende Christendom neerschreven, kiezen we er enkele uit de 4de eeuw. Ze vermelden hetzelfde en maken heel duidelijk een allusie op het kruis.

Het betreft de vernietiging van de tempels van Serapis in Egypte, meer bepaald die in Alexandrië, tussen 379 en 395, onder het bewind van Theodosius (346-395 na Chr.). De vernietiging werd gevolgd door plunderingen, die in opdracht van Aartsbisschop Theophilus van Alexandrië (?-412) plaatsvonden.

Sozomenus (ca.400-450 na Chr.) schrijft: "Het is zeker dat men, tijdens de vernietiging van de tempel van Serapis, in de stenen enkele van deze karakters die men 'heilige' noemde en gelijkend op het teken van het kruis, zag. Deze afbeeldingen, die verklaard werden door hen die de betekenis ervan kenden, betekenen: "het komende leven". Dat was voor een groot aantal heidenen een motief om het Christendom te verwelkomen. Zeker, omdat andere tekens hadden aangekondigd dat de tempel zou verwoest worden indien dit teken aan de buitenwereld zou blootgesteld worden".

Aan dit relaas voegt een ander verteller, Socrates Scholasticus (380-na 439 na Chr.), het volgende toe: "De Christenen die het kruis zien als een teken van de verlossende liefde van Christus, dachten dat dit teken van hen was; andere volkeren zeiden dat het iets gemeenschappelijk was met Christus en Serapis, hoewel, voor alle duidelijkheid, dit teken dat de vorm van een kruis had voor de een, een ander symbool was dan voor de anderen."

We kunnen ons afvragen of de mening van de heidenen gegrond was en of er werkelijk een verband bestond tussen de cultus van Serapis en Christus. Dit mogelijk verband, een soort van syncretisme, wordt zeer duidelijk aangetoond in een brief van Keizer Hadrianus (76-138 na Chr.) aan zijn verwant Servianus.

Hij schrijft over Alexandrië: "Dit Egypte dat u me toevertrouwde, heb ik licht, onstandvastig en ophitsend gevonden, bij het minste rumoer. Hier zijn het de christenen die Serapis aanbidden, en zij die zich bisschop van Christus noemen, zijn de getrou-

wen van Serapis. Hier is er geen hoofd van de joodse synagoge, elke samaritaan is astroloog, offerwicheelaar of op zijn minst charlatan. Wanneer de patriarch zelf naar Egypte komt, wordt hij door de enen gedwongen om Serapis te aanbidden, door de anderen om Christus te aanbidden".

Deze verwarring die Keizer Hadrianus aanhaalt, komt voort, zoals we zullen zien, uit eenzelfde praktijk van gebruik van het kruis.

Pilaar Tempel van Philae - Egypte
<http://nl.dreamstime.com>

In de Egyptische afdeling van het Louvre bevinden zich twee bronzen objecten die de getuigen zijn van dit syncretisme; allebei zijn ze door het kruis getekend, niet door het Egyptisch kruis maar door het christelijk kruis. Het betreft een zeer erg door de Griekse kunst geïnspireerde afbeelding van een god, staande en marcherend met een arm vooruit. Hij is getooid als een farao en op zijn kapsel staat een zwaar Latijns kruis dat hem een indrukwekkend aanzien geeft. Voor de niet geïnformeerde bezoeker is dit een beetje verwarrend.

Het tweede object is een groot amulet, een populair werk, dat een sperwer vertegenwoordigd, met in zijn bek een kruis.

Men zou kunnen denken dat deze objecten afkomstig zijn uit verschillende en oudere culturen, verchristenlijkt met het kruis, zoals men dit in Bretagne heeft gedaan door het plaatsen van kruisen op de top van enkele menhirs.

Niets is minder waar. De herkomst en de kenmerken van zowel het beeldje als van het amulet tonen heel duidelijk aan dat het kruis deel uitmaakt van het object. Beeldje en amulet dateren ook van heel wat vroeger dan de introductie van het Christendom in Egypte.

De staande god is Serapis en de sperwer, symbool van de goddelijke wedergeboorte, is zijn zoon Horus.

Serapis is de jongste van de Egyptische mythologie en zijn cultus gaat niet verder dan de eerste Ptolemaeën (350 tot 30 v. Chr.). Serapis is een hellenisatie van Osiris, een officiële god die offergaven ontvangt, een cultus voor de ganse bevolking, zonder onderscheid van ras. Maar Serapis werd niet gesmeed zonder diepe wortels in het religieuze symbolisme van Egypte. Het is een ondergeschikte gematerialiseerde vorm, die op heel eenvoudige wijze overheersend werd door dit reëler, meer menselijker karakter.

Osiris is de Godheid zelf, de Ene Unieke, die zich manifesteert door de Zon. 'Osiris is een zwarte god': met andere woorden, het is de zon van de nacht. Hij die 's avonds sterft en 'herboren wordt in de ochtend'. Maar hij wordt herboren onder de vorm van zijn zoon Horus, die niet enkel zijn zoon is maar ook zich zelf. Men kent het verhaal van Osiris, die verscheurd door zijn broer Set, heropgewekt wordt door Isis, zijn zuster-echtgenote. Dat alles is ontzettend rijk aan universele symbolische kracht en men weet ook dat de zoekers dachten meer dan één gelijkenis gevonden te hebben tussen deze mythen en de christelijke traditie.

Het symbool van Osiris symboliseert de voortdurende omloop van het leven in het Universum, de ononderbroken opvolging van generaties; volgens de esoterie is het: de scheppende kracht in actie.

Osiris had op aarde zijn evenbeeld, zijn materiële vertegenwoordiger, onder de vorm van de Stier Apis. Deze sterft en

Vervolg van pagina 3

Het kruis, symbool van 'het komende Leven' - deel 2

Jean Chaboseau

ook hij bewerkstelligt zijn wedergeboorte in een identiek wezen als hij zelf. Apis die dood is, wordt zoals elke overledene in Egypte, een Osiris; hij is Osir of Osor-Apis. De Grieken maakten hiervan O Sorapis, Sarapis, Serapis.

Volgens de voor de hand liggende gebruiken in alle religies van de wereld wordt vervolgens de abstracte Godheid, onbereikbaar voor de menigte, stap voor stap verbannen naar de abstracte gebieden. Zijn kenmerken worden deze van Serapis, die – na hellenistisch officieel aangenomen te zijn - zijn rundervorm ruilt voor deze van de meer menselijke vorm van de Goden uit de Mythologie. Nooit zouden de hellenisten, die al hun goden de ideale menselijke vormen gaven, die al hun goden de perfecte materie gaven - welke ze enkel voorzagen voor het menselijke type - toegelaten hebben een cultus te verbinden met een herkauwer.

Serapis is dus Osiris, Horus en Apis in één. De ideeën van vruchtbaarheid, werelds gesymboliseerd door de menselijke figuur van Serapis, werden vereenvoudigd, ontworpen in de gesluierde taal van de 'ingewijden', door het kruisvormig teken van 'het komende leven'.

Sozomenus en Socrates Scholasticus zeggen trouwens: "zôên eperchomenên", wat het 'komend leven' uitdrukt. "Komend", "het leven dat komt" en niet het toekomstige leven, zoals men het over het algemeen vertaalt. In de vertaling betreft het voor de rest een vervorming waarvan de intentie zichtbaar is "ad usum Delphini".....

***

Dyonisos (of Bakchos) wordt ook afgebeeld als een herkauwer, een stier. Net als Apis sterft hij een gewelddadige dood, verscheurd door Titanen. Net als Apis herleeft hij in de schoot van zijn vader Zeus. Volgens de Orfische leer "gaat hij vooraf aan de vochtige en warme beginselen waarvan de wijn, door zijn vloeibare vorm en zijn warmte, het symbool is." (1) Ook Dyonisos, beschermende god van de voortplanting, moest gesymboliseerd worden door de kruisvormige beginlet-

ter van 'het komende leven'. Inderdaad, niet enkel op de vertegenwoordigers van Dyonisos - op de frontale banden van zijn priesters, op de Italo-Griekse vazen - zoals men dit kan zien in de rijke collectie van het Louvre, vinden we het kruis, maar ook op de mystieke broden. Het is nu niet meer het voorrecht van de 'ingewijden', van de 'priesters'. Het is het regelmatig kruis met gelijke takken, het Griekse, zichtbaar op ontelbare monumenten. Wie het museum en de opgravingen van Herculaneum heeft bezocht, kon deze broden, die opgediend werden tijdens de gewijde "orgieën" en op wonderbaarlijke wijze bewaard werden door de assen van de Vesuvius, zien. Het kruis is gekerfd in de korst van het brood.

Brood Herculaneum - Italië
rubico.nu

We hebben gezegd dat ook de Ankh beschouwd kan worden als een echt kruis en als een voorloper van het christelijke kruis. De christenen van de eerste tijd konden zich hier niet vergissen, noch konden ze verwonderd zijn door dit beeld, want men treft het aan op alle Egyptische monumenten. Letronne (1787-1848) heeft in zijn 'Mémoire' aan de Academie voor Inschrijvingen in 1846 aangetoond dat de christenen dit kruis hadden aangenomen.

In volledige overeenstemming met de egyptologie herkent ook de traditie die men 'occult' noemt, in het Ankh een teken van leven, het is het 'zuivere en sterke' leven van de farao hiërogliefen.

Deze betekenis van een sterk leven,

van herstel, van wedergeboorte, welke we aan het symbool van het kruis gehecht zien: aan het Griekse, en dat ook in de Ankh zo intens wordt gemanifesteerd, vinden we tevens in het teken van kracht van het Tempelierskruis en in het kruis van Malta. Het Tempelierskruis en het kruis van Malta zijn hetzelfde, ondanks de tegenstrijdige legende binnen de twee Ordes. Het zal misschien verbazen, vast te stellen dat deze perfect geometrische afbeelding, "het kruis van de acht schoonheden" genoemd, al zijn esoterische en magische waarde heeft verloren in organisaties die zich de zogenaamde erfgenamen van de Tempel noemden: zij hebben een Bourgondisch kruis aangenomen, licht gewijzigd, gebogen, waardoor meteen de betekenissen en de krachten die ook in de gelijkheid van de takken zitten vervat, worden tenietgedaan. Dit geometrisch kruis of het kruis van Malta zien we op de borst van Samsi-Voul, zoon van Salmanazer die heerste in Nineve in 882 voor J.C. en op dat van Assur-Nazir-Habal, in 930 voor J.C. op het goed bewaarde half-verheven beeldwerk.

De Duitse archeoloog Schliemann (1822-1892) heeft er ook aangetroffen in Mycene, in Ilion - het oude Troje - en in de 'Gallische' graven, d.w.z. de Keltische graven, die dateren van voor de introductie van het christendom in Gallië.

***

Wat het Hakenkruis betreft zal niemand de betekenis ontkennen die hieraan, sinds de oudheid, in gans het Verre Oosten werd gegeven: Zonnesymbool, symbool van Vuur, wiel van Samsara, gebruikelijk in het Boeddhisme. Maar het is ook een Keltisch symbool, veel ouder dan het Christendom. Het prijkt op ontelbare monumenten, die met zekerheid soms gedateerd zijn tot een miljoen jaar voor Christus, zoals bv bij de Dalcassiers (Gallisch-Ierse volkerengroep).

De Basken en de Amerikaanse indianen bezitten ook, veel vroeger dan de beke-

Vervolg van pagina 4

Het kruis, symbool van 'het komende Leven' - deel 2

Jean Chaboseau

ring tot het Christendom, een speciale vorm van kruis.

Bij de Bretoenen en de Basken is het afgerond terwijl bij de Kelten, net als in het Oosten en in Amerika, de kanten een rechte hoek vormen met de assen van het kruis. Wanneer we kijken naar de plaats waar de kunstenaars deze kruisvorm plaatsten op het menselijk lichaam, dan kunnen we zonder twijfel aannemen dat hieraan een heel speciale betekenis werd gegeven. Als voorbeeld nemen we dat van een Scytische ruiter die zijn paard vasthoudt aan de teugels. Hij is enkel gekleed met een lap stof met franjes, in de vorm van een maçonniek schort waarop in het midden een hakenkruis wordt gedragen. Ook een vrouwenbeeldje, ontdekt in Hissarlik (Turkije), de armen gekruist op de borst en ook zij draagt een soort van driehoekig

schort afgezet met parels, de punt naar beneden en in het centrum hetzelfde kruis.

In Pompeï, in Herculaneum, is het hakenkruis nog merkwaardiger. Indien we de reacties van de toeristen mogen geloven, is het zeer obscuur en bestaat er geen enkele twijfel over de oorspronkelijke betekenis van dit symbool.⁽²⁾

Hakenkruis Herculaneum
religionforums.org

Sinds het begin der tijden, wanneer de mensen op een speciale manier de zeer mysterieuze gebeurtenis van de geboorte, de wedergeboorte, het herstel en het geluk wilden benadrukken, graveerden ze op deze materiële wijze een precieze mystieke interpretatie: deze van de morele spirituele hergeboorte, wat voor de 'ingewijden' betekende: het transendentale leven dat komt, het goddelijke 'komende leven'. Het is de hoop op een ander leven dat ze, door dit universeel symbool hebben gegraveerd.

Het is omdat het kruis een universeel symbool is en omdat men toen die graad van spiritualiteit had bereikt dat het Christendom het heeft aangenomen. Aan de nieuwe Leer gaf het een immens voorrecht: het, door zijn esoterische

Vervolg op pagina 7

Het diepste verlangen in ons hart

Ravi Ravindra

In de Bhagavad Gita zegt Krishna, dat men tot echt weten kan komen, wanneer men in 'een staat van liefde verkeert'. Ook zegt hij, dat er geen liefde kan bestaan tenzij men weet. Waar het om gaat is: wat is het waarnaar ons hart intens verlangt?

Ons hart is niet het enige deel van ons dat naar iets hunkert. Ook het lichaam heeft zijn begeerten en verlangens. Daarom is deze vraag niet echt duidelijk. We hebben verschillende diepten of niveaus in ons, die in de diverse tradities met verschillende namen worden aangeduid. Het is bijvoorbeeld heel gebruikelijk om te zeggen dat wij een lichaam en een geest hebben en dat er in het denken verschillende niveaus bestaan: lager, hoger enz.

Al deze tradities zijn het er, zoals ik het zie, volledig met elkaar over eens dat er niveaus zijn die zowel binnenin als buiten het menselijk wezen aanwezig zijn, hoewel zij de grenzen misschien niet allemaal op dezelfde plaatsen trekken. We zouden moeten zeggen, dat

een standaard opvatting van de diverse tradities is, dat elk niveau zijn verschillende verlangens en behoeften kent.

Wat is het, waar we in ons diepste wezen naar verlangen? Onze diepere verlangens manifesteren zich uiteraard op onze dieper liggende niveaus of gebieden. Vandaar dat ze vrijwel zeker worden gedomineerd door dat deel van ons dat meer aan de oppervlakte ligt. Telkens wanneer juist onze buitenkant zich sterk manifesteert, bijvoorbeeld wanneer iemand erg ziek is, dan laat de rest hem onverschillig. Er is sprake van voortdurend verstopertje spelen in ons. We weten niet wat onze diepste behoeften (wensen) zijn, ook al hebben we ze nu en dan duidelijker in beeld. Maar dan worden ze als het ware overstemd door de behoeften van het moment. Welk verlangen het hart van een moeder ook koestert, wanneer haar kind huilt, wordt dat op dat moment iets belangrijks voor haar. Te ontdekken waar we in ons diepste wezen behoef-

te aan hebben, is niet zo'n eenvoudige opgave, ook al denken we soms wel dat we precies weten waar ons hart naar hunkert.

Realisatie

Het soort ontdekking waarover we hier spreken, is niet iets waarover in een krant geschreven wordt of wat deel uitmaakt van onze wetenschap of algemene kennis. Het woord 'realiseren' beschrijft deze ontdekking heel goed. Iets realiseren heeft een dubbele betekenis. Veronderstel, dat ik de indruk had dat het vandaag zondag is en dat u mij erop wees, dat het in feite woensdag is. Dan zeg ik: Oh! Ik realiseer me dat het woensdag is. In die betekenis is het niet iets wat ik gecreëerd heb, het bestaat al. In de taal heeft het woord 'realiseren' nog een andere betekenis, die zeer nuttig is om te onthouden. Soms zeggen we, dat iets realiseren betekent iets tot stand brengen, wat, het verschil aangeeft tussen ontdekken en uitvinden.

Vervolg op pagina 6

Vervolg van pagina 5

Het diepste verlangen in ons hart

Ravi Ravindra

Meer dan iets wat permanent vastligt, is het begrip realisatie iets, dat bijna voortdurend behoefte heeft om te worden gevoed, opnieuw ontdekt, opnieuw geschapen. Uiteraard is het mogelijk, dat we iets zo duidelijk en intens zien dat dit ertoe leidt dat er een permanente en radicale verandering in ons plaatsvindt. Dit kan gebeuren. We zouden zeggen, dat deze realisatie voor ons een permanent onderdeel van ons begrijpen is geworden.

Om een soortgelijk voorbeeld te geven: in de Bijbelse evangelieverhalen worden de discipelen van tijd tot tijd geconfronteerd met de wonderbaarlijke en speciale eigenschappen van Jezus Christus. Op het ene moment zeggen zij: 'Heer, ik geloof'. Nauwelijks een uur later gedragen zij zich alsof zij niets hebben begrepen. Dit is niet verrassend. Als er iets opmerkelijks gebeurt, dan moeten we dat wel zien. Maar dan vergeten we het weer en geloven we niets meer. Een van mijn dierbaarste herinneringen dateert van ruim dertig jaar geleden, toen J. Krishnamurti mij vroeg om met hem de rivier de Ganges bij Varanasi in India over te steken gedurende het moessonseizoen. De moesson heeft een heel bijzondere sfeer.

Er vloog een witte vogel over ons heen. Hij vloog alsmar in en uit een paar dikke donkere wolken. Krishnamurti zei een hele tijd niets. In zijn nabijheid wordt alles rustig. Toen zei hij eenvoudig: 'Het leven is net zo. Soms zie je het en begrijp je het, soms zie je het niet en begrijp je het niet.'

Wijsgeren

Het is altijd nuttig om uitspraken van wijsgeren aan te halen, temeer omdat we beseffen dat we niet de eersten in de wereld zijn die over deze zaken nadenken. Aan de andere kant ben ik het eigenlijk voortdurend oneens met wijsgeren omdat het uiteindelijk zo is, dat ik de eindverantwoordelijkheid voor mijzelf draag. Want, al heb ik een enorm respect voor wijsgeren, wanneer de tijd voor mij gekomen is om te overlijden, is er geen wijsgere die mijn plaats zal innemen. Ik wil er absoluut zeker van zijn, dat ik ook werkelijk inzie wat ik

zeg. Daarom nodig ik u ook uit te observeren of u deze zaken bij uzelf ervaart.

De grote moeilijkheid is de vraag die ons bezighoudt: Wat is het waarvoor ik sta, wat wil ik doen? Voor het klasieke antwoord worden gewoonlijk termen gebruikt als belangrijk en waardevol, dienstbaar, liefdevol, wat aangeeft dat ieder van ons diep in zijn binnenste wenst dat wat hij doet nut heeft. Wat zou uw antwoord zijn op deze vraag? Ik denk hier dikwijls aan, wanneer ik oudere mensen zie. Vaak wordt er gezegd, dat zij zich alleen voelen, dat zij dit of dat niet kunnen, dat zij niet in staat zijn tot handelen. Ook al is dit waarschijnlijk juist, toch heb ik het gevoel dat ouderen een soort bedroefd gevoel bekruipt, wanneer zij zich realiseren dat zij niet langer nuttig zijn of zelfs maar de illusie hebben nog nuttig te zijn. Volgens mij is dit nuttig zijn meer dan wat ook hetgene het menselijk hart verlangt, nodig heeft. Maar misschien heeft u daar andere ideeën over.

wijshedspreukenengedichten.clubs.nl

Oppervlakte en diepte

Onze diepste verlangens worden voortdurend overtroefd door andere begeerten. Het ontdekken of realiseren van ons diepste innerlijk is een levenslang proces en is, zo voel ik het, de hele betekenis van de dialoog tussen Krishna en Arjuna in de Bhagavad Gita. Arjuna betekent letterlijk wit, helder of duidelijk. Krishna daarentegen betekent donker of mysterieus. Het verhaal van de Gita is een dialoog tussen dat wat we aan de oppervlakte

waarnemen en wat in de diepte aanwezig is. Diepten zijn altijd mysterieus, oppervlakten zijn helder. We erkennen natuurlijk dat we zowel diepten in onszelf hebben als een oppervlakte. In feite bestaat er geen diepte zonder oppervlakte. Er bestaat echter een algemene tendens om iets partieel te benaderen. Of we worden volledig geraakt door de schoonheid van de dingen, of we willen meteen de diepte ingaan zonder dat we min of meer erkennen dat ons lichaam en ons denken ook hun eisen stellen. De excuses die wij aanvoeren voor het niet in staat zijn de diepten der dingen te peilen zijn aanvankelijk vaak fysieke behoeften, maar die worden dan al gauw in zekere zin eindeloos - de honger naar geld, roem, comfort enz.

We kennen ook diepere verlangens van psychologische aard. Dieper in ons voelen we een behoefte of kracht die ervoor zorgt dat we specialer moeten zijn dan iemand anders. Maar dit is zo diep in ons verborgen dat je haast zou kunnen zeggen, dat dit het intense verlangen van ons hart is. Toch zeggen de wijsgeren, en dat ondervinden we zo nu en dan, dat er dieper in ons nog iets anders bestaat en dat we er niet echt belang bij hebben om beter, mooier, rijker of bekender te zijn dan iemand anders. Naarmate we dieper afdalen, zullen we meer en meer ontdekken, dat wat we vinden betrekking heeft op de eerste persoon universeel en niet op de eerste persoon enkelvoud, hoewel we nog wel spreken in de eerste persoon enkelvoud.

De dingen die ik bespreek zijn niet mijn persoonlijk probleem of de uwe. We praten in feite over de situatie van de mens. Mijn oppervlakkige waarheid verschilt bijna zeker van de uwe. Bijvoorbeeld, ik kan allergisch voor iets zijn en u voor iets anders. Dat mag dan geen grote waarheid zijn, maar het kan mijn leven redden of mij doden als ik er niets vanaf weet. Dit type uiterlijke waarheden kan heel nuttig zijn. Niettemin zijn zij oppervlakkig van aard.

Wordt vervolgd ...

Loge Witte Lotus - Lezingen op zondagochtend van 11:00u tot 13:00u

Locatie: OC Katrinahof - Fromentinstraat 1 - 2050 Antwerpen Linkeroever

03/03/2013	Hans Janssen	Esoterisch Christendom
07/04/2013	Yves Vandenberg	Vrijmetselarij, achter de verschijningsvorm
05/05/2013	Christian Vandekerkhove	Atlantis en Lemurië

Zondaglezingen: Vrijwillige bijdrage
Info: (0486) 631 997 en (0476) 879 968

Iedereen is van harte welkom!

Vervolg van pagina 6

Het kruis, symbool van 'het komende Leven'

Jean Chaboseau

interpretatie, omringd zijn met het respect van iedereen: van de intellectuele superieure klassen tot de grote menigte en men was ermee vertrouwd om er de allusie op de dood en op de heropstanding in te vinden. Serapis en Dionisos, zij hadden hun passie, hun heropstanding.

De eerste christenen stelden zich tevreden met deze verschillende vormen van hetzelfde symbool, de Romeinse catacomben zijn hier nu nog de getuigen van. Het Latijns kruis, het 'hoge' kruis verschijnt pas aan het einde van de vierde eeuw en het kruisbeeld, de figuur van een Mens-God opgehangen aan een hoog kruis, verschijnt nog veel later.

Men weet dat, tot op vandaag, bepaalde congregaties in de Roomse Kerk, enkel het kruis, zonder de figuur van Christus gebruiken, ook op hun altaren. Enkele andere, dissidente Katholieke kerken,

hebben ook enkel op hun altaren het kruis in naakt hout.

De eerste 'Vaders' gebruikten vaak de niet dubbelzinnige termen van Lignum Vitae, Crux vita nostra, Mors Mortua in Lignum, enz.

Het christelijke kruis is dus zeker 'zôên eperchomenên, 'het komende leven'. De dood van Christus was 'de geboorte van de mensheid in een nieuw spiritueel leven'.

Indien ze hun wortels in de onheuglijke tijden van de Mensheid plantten, in deze onderbewuste symboliek, die de nieuwe psychologische zoekers nu in het licht plaatsen, is het zeker toegestaan er – in volledige overeenstemming met het concept van de hoogste orthodoxie - het voortbestaan van een symbool in te zien, ontvankelijk voor de mensen, door de voorstelling en de meditatie op de twee lijnen die elkaar

kruisen, op het begrip en de medewerking aan een nieuw leven dat zij moeten veroveren en waarvan zij de enige werklui zijn.

- (1) *Het symbolisme van de wijn is vatbaar voor zeer levendige interpretaties, esoterisch en mystiek. 'Lofrede aan de wijn', een bekend Soefi gedicht is hiervan getuige - zonder natuurlijk te spreken over de Heilige eucharistie die slechts geldig is door de wijn om reden van zijn tweevoudige materiële en spirituele natuur, vloeistof en lucht, vuur en ether, enz. Dit zou ons echter te ver van het onderwerp verwijderen.*
- (2) *Men kan het werk La Langue sacrée van Emile Soldi-Colbert de Beaulieu raadplegen, vooral hoofdstuk IV over het symbool van het kruis. Jammer genoeg onafgewerkt maar voorzien van antieke tekeningen afkomstig van over de hele wereld.*

Uit: *Le Lotus Bleu* aug-sept. 1950
Vert. LJO

Vrijheid van denken

De Theosophical Society heeft zich wijd en zijd over de wereld verspreid en leden van alle religies zijn en worden er lid van zonder dat ze de specifieke dogma's, leringen en geloofsovertuigingen van hun eigen geloof opgeven. Daarom is het wenselijk het feit te benadrukken dat er geen enkele lering, geen enkele mening is, door wie ook onderwezen of gekoesterd, die in enig opzicht voor enig lid van de Vereniging bindend is, dat er geen lering, mening is die niet vrijelijk door enig lid mag worden aangenomen of verworpen. Instemming met haar drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap. Geen leraar of schrijver, van H.P. Blavatsky

tot nu toe, heeft enige autoriteit om zijn leringen of opvattingen op te leggen aan leden. Elk lid heeft evenveel recht om zich te verbinden aan elke school van denken welke hij/zij wenst te kiezen, maar hij/zij heeft geen recht om die keuze aan een ander op te dringen.

Noch een kandidaat voor enig werk, noch enige stemgerechtigde kan onverkiesbaar gemaakt worden of het stemrecht verliezen wegens enige opvatting die hij/zij heeft of wegens het lid zijn van een school van denken waartoe hij/zij zou behoren. Meninging of opvattingen geven geen recht op voorrechten en kunnen evenmin aan-

leiding zijn om strafmaatregelen te nemen. De leden van de 'General Council' vragen elk lid van de Theosophical Society ernstig om deze fundamentele principes van de Theosophical Society te verdedigen, te handhaven en er naar te handelen, en ook onbevreesd zijn eigen recht te doen gelden op vrijheid van denken en van meningsuiting, binnen de grenzen van hoffelijkheid en rekening houdend met anderen.

Loge Witte Lotus

Zondaglesingen gaan door in het Katrinahof - Fromentinstraat 1 - 2050 Antwerpen
Alle andere activiteiten vinden plaats in de Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Kalender maart 2013

MA	DI	WO	DO 20:00-22:00	VR	ZA	ZO 11:00-13:00
				1	2	3 ESOTERISCH CHRISTEN- DOM
4	5	6	7 GRONDBE- GINSELEN THEOSOFIE	8	9	10
11	12	13	14 VIVEKACHU- DAMANI	15	16	17
18	19	20	21 DE SLEUTEL TOT DE THEOSOFIE	22	23	24
25	26	27	28 ARCOSANTI	29	30	31

Loge Witte Lotus - maart 2013

Kalender april 2013

MA	DI	WO	DO 20:00-22:00	VR	ZA	ZO 11:00-13:00
1	2	3	4 GRONDBE- GINSELEN THEOSOFIE	5	6	7 VRIJMETSE- LARIJ
8	9	10	11 VIVEKACHU- DAMANI	12	13	14
15	16	17	18 DE SLEUTEL TOT DE THEOSOFIE	19	20	21
22	23	24	25 TOEGEPASTE THEOSOFIE	26	27	28
29	30					

Loge Witte Lotus - april 2013

03/03/2013 Esoterisch Christendom
07/03/2013 Grondbeginselen der theosofie
14/03/2013 Ethiek: Vivekacudamani
21/03/2013 De sleutel tot de theosofie
28/03/2013 Toegepaste Theosofie: Arcosanti

Zie pagina 2

04/04/2013 Grondbeginselen der theosofie
07/04/2013 Vrijmetselarij
11/04/2013 Ethiek: Vivekacudamani
18/04/2013 De sleutel tot de theosofie
25/04/2013 Toegepaste Theosofie

Voor meer informatie omtrent de programma's kunt u terecht op (0476) 879 968 en (0486) 631 997.

De Belgische Theosofische Vereniging

De Theosofische Vereniging werd opgericht te New York op 17 November 1875. Haar internationaal hoofdkwartier is gevestigd te Adyar (Chennai), India. Zij is een ontmoetingsplaats van zoekers naar waarheid en heeft afdelingen in vele landen over de hele wereld.

In Europa is een Internationaal Theosofisch Centrum gevestigd te Naarden (Nederland). In België zijn er loges te Antwerpen, Brussel, Charleroi, Gent en Leuven. Zij organiseren met grote regelmaat voordrachten en

studiebijeenkomsten en sommige, waaronder die in Brussel en Antwerpen, beschikken tevens over een uitgebreide bibliotheek. De voornaamste taak van de vereniging bestaat erin gelijkgestemde mensen bij elkaar te brengen en hen te stimuleren in hun zoekproces naar waarheid.

Loge Antwerpen werd opgericht in 1899. Loge Witte Lotus was tot voor kort de jongste loot uit de Belgische Theosofische familie. Opgericht in 2006, beoogt deze

Loge eveneens een aantrekkingspool te zijn voor zoekers naar en onderzoekers van waarheid.

Alle links, nationaal en internationaal, zijn te vinden op onze website:

www.logewittelotus.be

“Het zonder klagen of bezorgdheid onophoudelijk verdragen van alle bezoeken en tegenspoed noemt men titikshâ, verdraagzaamheid of geduld.”

Vivekacūdāmani - Shankara
P55/25 - isbn 978 9076 392103